

საქმე N160100118002445317



**საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი
ბოლნისის რაიონული სასამართლო**

საქმე №1/129-18
(გამოძიების N031100518004)

22 აგვისტო 2018 წელი

ქ. ბოლნისი

მოსამართლე: თეა ლეონიძე
სხდომის მდივანი: დიანა ქოჩორაშვილი
სხდომის სახე: ღია

ბრალდების მხარე:

პროკურორი: გიორგი სახიაშვილი

დაცვის მხარე:

ადვოკატი: დიმიტრი ნაცვლიშვილი

ბრალდებული: დ-----

მამის სახელი: იახია

დაბადებული: 1-----

პირადი ნომერი: 2-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგომარეობა: დაოჯახებული

ნასამართლობა: ნასამართლობის არ მქონე

რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მარნეული, სოფელი
ყიზილაჯლო, მოდი ნახეს ქუჩა N97

თარჯიმანი: ნაილი იბრაგიმოვა

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის
პირველი ნაწილი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1 . დ----- ი-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სსკ 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 10 მაისს, დაახლოებით 14:30 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ყიზილაჯლოში, ა----- ი-----ას მფლობელობაში არსებული სახლის ეზოში, დ----- ი-----მა ლითონის ე.წ. „ტოლჩის“ ზურგის არეში ორჯერადი დარტყმის გზით იძალადა თავისი დის - ა----- ი-----ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2.ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1 ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისად, ოჯახის წევრებად ითვლებიან: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

საქმის მასალებით დასტურდება რომ დ----- ი-----ი და ა----- ი-----ა არიან და-ძმა.

სამედიცინო ექსპერტიზის N003676318 დასკვნის თანახმად წარმოდგენილი სამედიცინო საბუთებით მონაცემებით ა----- ი-----ას 10.05.2018 წელს მიღებულ ტრავმასთან დაკავშირებით 10.05.2018 წელს დაუდგინდა: ჭრილობები გულმკერდის უკანა ზედაპირზე, ნაჭდევი და სისხლჩაქცევა მარცხენა წინამხრის არეში. დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი-ბლავი საგნის მოქმედებით, მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობის დადგენა შეუძლებელია, დაზიანების არასრული მორფოლოგიური აღწერილობის გამო.

საქმეზე უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებებით: დაზარალებულის ა----- ი-----ას გამოკითხვის ოქმით, 2018 წლის 11 მაისის ა----- ი-----ას სხეულის დათვალიერების ოქმით და ფოტოცხრილით, 2018 წლის 11 მაისის საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, სამედიცინო დოკუმენტაციით, ამოღებული

ნივთმტკიცებით (ე.წ. „ტოლჩა“) დადგენილია, რომ ოჯახის ერთმა წევრმა დ-----
ი-----მა ოჯახის მეორე წევრის დის-ა----- ი-----ას მიმართ განახორციელა
ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

საქმის არსებითი განხილვისას ბრალდებულმა დ----- ი-----მა წარდგენილ
ბრალდებაში თავი სრულად ცნო დამნაშავედ.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

3.1. ბრალის დადგენილებაში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები და
ფაქტები არ გამხდარა მხარეთა მიერ სადავოდ და შესაბამისად, საქართველოს
სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის შინაარსიდან
გამომდინარე, წარმოდგენს პრეიუდიციას. ამდენად, სასამართლოს დასკვნა დ-----
ი-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის შესახებ, გარდა ბრალდებულ დ----- ი-----
ის აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ
გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, კერძოდ:
დაზარალებულის ა----- ი-----ას გამოკითხვის ოქმი, 2018 წლის 11 მაისის ა-----
- ი-----ას სხულის დათვალიერების ოქმი და ფოტოცხრილი, 2018 წლის 11
მაისის საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი, სამედიცინო დოკუმენტაცია,
სამედიცინო ექსპერტიზის N003676318 დასკვნა და ამოღებული ნივთმტკიცება (ე.წ.
„ტოლჩა“). სასამართლო სხდომაზე არ მომხდარა დ----- ი-----ის სისხლის
სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებების გამოკვლევა, რადგანაც
მხარეთა მიერ არ გამხდარა ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი
ფაქტობრივი გარემოებები სადავო. სასამართლომ მოახდინა მხოლოდ მათი
შეფასება. მტკიცებულებათა შეფასება მეტად რთული პროცესია. ამ დროს ხდება
როგორც ფსიქოლოგიური, ასევე ლოგიკისა და სამართლებრივი კრიტერიუმების
მეშვეობით მოსამართლის მიერ აღქმული ინფორმაციის გადამუშავება,
გაანალიზება. სწორედ ამ პროცესის შედეგად სასამართლოს გამოაქვს
მნიშვნელოვანი დასკვნები მტკიცებულებებში ფიქსირებული ინფორმაციის სხვა
მტკიცებულებებთან, აგრეთვე არსებულ რეალობასთან შესაბამისობის თაობაზე.
დასკვნები კი უშუალოდ აისახება იმ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების
სახით, რომლებიც საფუძვლად ედება გადაწყვეტილების მიღებას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიერ გაკეთებული დასკვნა
ყალიბდება არა მხოლოდ მტკიცებულებათა შეჯერებით, არამედ შეჯერებული
ინფორმაციის შეფასებით არსებულ რეალობასთან მიმართებით.

4. სამართლებრივი შეფასება:

4.1 სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა ბრალდების
მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან მათი
რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და

დამტკიცებულად მიიჩნია, დ----- ი-----ის მიერ ინკრიმინირებული დანაშაულის ჩადენა.

4.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

4.3. საქმეზე არსებული მტკიცებულებათა ერთობლიობა, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ადასტურებს, რომ დ----- ი-----მა ა----- ი-----ას მიმართ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

5. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

სასჯელის დანიშვნის დროს, თანახმად საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლისა, სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას, მის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს და ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ.

5.1. დ----- ი-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებებია ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს.

6. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

6.1. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულის პიროვნებას.

6.2. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადექვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

სასამართლო ითვალისწინებს, რომ ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ ქმედებას, მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობას. ასევე გასათვალისწინებელია, რომ დაზარალებული და ბრალდებული ამ ეტაპზე არიან

შერიგებულნი.

6.3. ბრალდებულის რესოციალიზაციისათვის, სასჯელის აუცილებლობისა და პროპორციულობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვალისწინებით დ----- ი-----ს უნდა განესაზღვროს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ადექვატური სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი) თვის ვადით, ხოლო იმის გათვალისწინებით, რომ ბრალდებული არაა ნასამართლევი და აღიარებს დანაშაულს სასამართლოს მიაჩნია, რომ არსებობს მის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული პირობითი მსჯავრის დანიშვნის საფუძველი. შესაბამისად, დ----- ი-----ს თავისუფლების აღკვეთა 06(ექვსი) თვის ვადით უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას, კერძოდ - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

7. ნივთმტკიცების საკითხი:

7.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის შესაბამისად, ამოღებული ლითონის ე.წ. „ტოლჩა“ - საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 20-ე, 255-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-ე 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

დ----- ი-----ს ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი.

დ----- ი-----ს სასჯელის მოხდის საერთო ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი 2018 წლის 11 მაისიდან 2018 წლის 25 ივნისის ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის საფუძველზე პირობით მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

დ----- ი-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

სისხლის სამართლის საქმეზე დართული ნივთმტკიცებების ბედი საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ გადაწყდეს შემდეგნაირად:

ლითონის ე.წ. „ტოლჩა“ განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი ბრალდების მხარის და მსჯავრდებულის მიერ შეიძლება გასაჩივრდეს - განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

თეა ლეონიძე